

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/371/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1220205178
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1220205178.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členiek senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Aleny Čakváriovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: K. J., nar. XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa rodičov : matka I. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XX, XXX XX D., t.č. bytom T. XX, XXX XX I. Z., a otec X.. K.. K. J., N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. hrdlo XX, XXX XX D., v konaní o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II, č.k. 28P/126/2020-10 zo dňa 27.10.2020, v spojení s opravným uznesením č.k. 28P/126/2020-78 zo dňa 08.12.2020, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Bratislava II, č.k. 28P/126/2020-10 zo dňa 27.10.2020, v spojení s opravným uznesením č.k. 28P/126/2020-78 zo dňa 08.12.2020 sa m e n í tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia sa z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie neodkladným opatrením uložil otcovi povinnosť platiť výživné na maloletého K. J., nar. XX.XX.XXXX vo výške 180 eur mesačne, na účet maloletého vedeného v Tatra banke IBAN I XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, počnúc vykonateľnosťou uznesenia a vo zvyšku návrh matky zamietol. Počas účinnosti neodkladného opatrenia pozastavil účinnosť rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 28P/136/2011-105 zo dňa 08.12.2011 v časti výroku o výživnom na maloletého K. J.. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo (správne nárok) na ich náhradu.

2. Vec právne posúdil podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, zákona č. 160/2015 Z.z. , Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), § 2 ods. 1, § 366 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP) dospejúc k záveru, že v danom prípade boli čiastočne splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia v matkou navrhovanom smere. Skonštatoval, že na Okresnom súde Bratislava II je pod sp. zn 28P/39/2014 vedené konanie o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloletého K. J.. Poukázal na posledné rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom J., rozsudok Okresného súdu Bratislava II č.k. 28P/136/2011-105 zo dňa 08.12.2011, ktorým boli maloleté deti I. J., nar. XX.XX.XXXX a K. J., nar. XX.XX.XXXX zverené do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola určená povinnosť platiť výživné na maloletého K. J. 60 eur a maloletej I. 60 eur mesačne k rukám matky od 12/2011. Súd prvej inštancie vysvetlil vo všeobecnosti inštitút výživného a zákonnej vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, poukazujúc na všeobecné kritériá, ktoré sa uplatňujú pri určovaní výživného (§ 75, § 63 Zákona o rodine). Uznesenie súdu prvej inštancie tiež obsahuje úvahu o existencii dvoch názorov v súdnej praxi na zmenu súdnych rozhodnutí, upravujúcich práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom neodkladným opatrením. Uviedol, že sa priklonil k názoru, že je možné rozhodnutia vo veci samej meniť aj neodkladným opatrením, nakoľko existujú životné situácie, kedy je nevyhnutné zasiahnuť do úpravy práv a povinnosti k maloletým deťom a možnosť takúto situáciu zmeniť až rozhodnutím vo veci samej

by výrazne ohrozilo záujem maloletých detí. Dôvodil, že i keď v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia súd nevykonáva dokazovanie a nezisťuje schopnosti a možnosti rodiča, vychádzajúc z doby aká uplynula od pôvodného rozhodnutia (9 rokov), nevyhnutných výdavkov maloletého, poukazujúc bez ďalšieho na výšku výživného v nevyhnutnej miere „aké určujú súdy v obvode Krajského súdu Bratislava“, považoval doposiaľ určené výživné za neprimerané nízke, nezabezpečujúce základné potreby maloletého. Uviedol, že všetky skutočnosti, ktoré boli dôvodom na určenie výživného na maloletého na dolnej hranici v roku 2011 (otcom hradené náklady na bývanie detí a matky, jeho príspevky na záujmové krúžky detí a rozsah styku), už aktuálne neplatia. Návrhu vyhovel čiastočne dôvodiac, že matkou požadovaná výška výživného nespĺňala charakter výživného v nevyhnutnej miere. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti uzneseniu podal odvolanie otec, navrhujúc ho zmeniť a návrh matky zamietnuť. Opísal vývoj rodinnej situácie a vzájomných vzťahov vedúcich k rozsudku zo dňa 08.12.2011, č.k. 28P/136/2011-105, ktorým boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matke a následne pokračujúci a prebiehajúci rodičovský konflikt od roku 2012, od kedy mu matka aktívne bránila v kontakte s maloletými deťmi a možnosti sa na ich výchove a starostlivosti podieľať v rovnocennom rozsahu. Poukázal na priebeh konania vedeného na Okresnom súde Bratislava II, sp.zn. 28P/39/2014, postup súdu v danej prejednávanej veci a vydané rozhodnutia o nariadení neodkladných opatrení. Uviedol, že v spise sa nachádza množstvo dôkazov, ktoré preukazujú, že matka všetko zneužívala na jeho vydieranie a to nielen peňažnými plneniami ale i iným výhodami, na ktoré nemala nárok. Uviedol, že matka vždy viedla súdne konania výhradne z dôvodov osobného zisku, preto podala návrh na zvýšenie výživného zo dňa 10.11.2015, v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II, sp.zn. 28P/39/2014, len na základe zjavne nepravdivých, nepodložených skutočností, pričom žiadala priznať výživné vo výške 400 eur mesačne na každé dieťa. Uviedol, že od roku 2009, kedy došlo definitívne k rozvratu ich vzťahov sa vždy snažil veci riešiť s rozvahou a to tak aby nedochádzalo k ohrozeniu psychickej stability detí, čo pravdepodobne viedlo k rozhodnutiu dcéry I. J., že chce žiť s ním. Uviedol, že súd vo veci vedenej pod sp.zn. 28P/39/2014, v ktorej už od februára 2014 boli podané návrhy na zmenu úpravy práv a povinností (matkou zmena styku a zvýšenie výživného a ním zmena zverenia s návrhmi na vykonanie dokazovania), efektívne nekoná. Opísal okolnosti, ktoré podľa jeho názoru viedli k narušeniu vzťahov maloletej a matky a konanie matky, ktoré bolo v rozpore so záujmami maloletej bez rešpektovania jej rozhodnutia. Poukázal na uznesenie zo dňa 07.11.2017, č.k. 28P/39/2014-399, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.02.2018, č.k. 11CoP/57/2018-424, ktorým bola maloletá I. dočasne zverená do jeho osobnej starostlivosti a súčasne bola pozastavená účinnosť rozsudku zo dňa 08.12.2011, č.k. 28P/136/2011-105, vo výroku o zverení, výživnom a úprave jeho styku s maloletou a uznesenie zo dňa 13.03.2018, č.k. 28P/26/2018-20, ktorým mu súd udelil súhlas na podanie žiadosti o zápis na plnenie povinnej školskej dochádzky maloletej na Základnej škole v Dunajskej Lužnej. Uviedol, že aj keď sa snažil dohliadať, aby maloletá udržiavala kontakt s matkou, matka mu naďalej bránila v styku s maloletým K.. Poukázal na okolnosti a konanie matky vo vzťahu k maloletej, ktoré predchádzali tomu, že dňa 24.08.2018 podala trestné oznámenie na OOPZ Bratislava III. Pod ČVS: ORP-879/NMV-B3-2018, na neho a maloletú, uvádzajúc že ju dcéra napadla, fajčí marihuanu a predáva drogy. Všetky tieto zjavne nepravdivé skutočnosti následne použila v návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia, ktorý súd uznesením zo dňa 10.04.2019, č.k. 28P/39/2014-507 zamietol. Poukázal na postup súdu, ktorý uznesením zo dňa 21.06.2018, č.k. 28P/39/2014-461 po viac ako štyroch rokoch uložil rodičom zložiť preddavok na trovy spojené s vypracovaním znaleckého posudku, ktorý uhradil dňa 19.12.2018, pričom znalecké dokazovanie nebolo do dnešného dňa vykonané a ani nariadené. Uviedol, že odo dňa 10.04.2019 súd de facto vo veci samej, sp.zn. 28P/39/2014 neurobil žiadny úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu veci a rozhodnutiu o starostlivosti o maloleté deti I. a K., ktoré sú v neistote od februára 2014. Vo vzťahu k údajnej svojoľnej exekúcii voči matke o vymoženie 5.024,96 eur s príslušenstvom uviedol, že táto je vedená z titulu právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu titulom vydania bezdôvodného obohatenia, pričom matka do dnešného dňa neuhradila dobrovoľne ani len časť pohľadávky. Namietal, že napriek nečinnosti súdu prvej inštancie vo veci samej, dňa 27.10.2020 vydal predmetné uznesenie na formálne a ani materiálne nespôsobilý návrh matky na vydanie neodkladného opatrenia. Uznesenie považoval za nezákonné, nedôvodné a neetické. Uviedol, že súd neodkladným opatrením zvýšil jeho povinnosť platiť na maloletého výživné napriek tomu, že poznajúc obsah spisu a celkovú rodinnú situáciu musí mu byť známe, že na základe právoplatného rozhodnutia je maloletá I. zverená do jeho osobnej starostlivosti, na ktorej výživu matka doposiaľ nijako neprispela. Poukázal na existenciu jeho ďalších vyživovacích povinností k maloletej J. J. nar. XX.XX.XXXX, maloletej R. J. nar. XX.XX.XXXX a k manželke Z. J. s ktorou očakávajú dňa 11.01.2021 narodenie ďalšieho dieťaťa. Súd zjavne svojoľne rozhodol, keď nezisťoval a nezohľadňoval jeho

majetkové a osobné pomery. Pokiaľ by súd postupoval s odbornou starostlivosťou a eticky správne, tak musel mať minimálne pochybnosť o dôvodnosti návrhu matky a zachovajúc princíp rovnosti účastníkov konania mal a mohol mu pred vydaním uznesenia zaslať návrh na vyjadrenie. Uviedol, že jeho súčasné príjmy sú veľmi obmedzené, nakoľko v súčasnosti je na rodičovskej dovolenke s dcérou R. J., s príjmom približne 375 eur mesačne a o., a stará sa o dcéry J. J. a I. J., ktorej sám financuje všetky jej potreby. Vzhľadom na pretrvávajúce opatrenia v súvislosti s pandémiu COVID19, má momentálne obmedzené možnosti výkonu povolania, t.j. advokácie, tvoriaci podstatnú časť rodinného príjmu (v čase do 13.03.2020 približne 1.000 eur/mesiac), aktuálne tvoria príjmy z advokácie približne 300 eur mesačne. Uviedol priemerné mesačné náklady jeho rodiny na bývanie a spoločnú domácnosť, pričom oprávnené náklady na maloletú I. (škola, školské pomôcky, doučovanie, tréningy a pod.) predstavujú približne 400 eur mesačne, na J. 250 eur mesačne, na Natáliu 150 eur mesačne, oprávnené náklady na manželku (zdravotné pomôcky, lieky, hygienické potreby a pod.) 400 eur mesačne a tiež náklady na maloletého Mateja (výživné, tréningy, oblečenie a pod.) približne 100 eur mesačne, ako aj jeho náklady (strava, cestovné náklady a pod.) približne 250 eur. Uviedol, že príjem jeho rodiny predstavuje jeho príjem 750 eur a manželkin 650 eur, tvoriaci nemocenské dávky. Uviedol, že jeho rodina momentálne žije z manželkiných úspor, nakoľko jeho zdroje príjmov boli v nedávnej minulosti použité na stavbu rodinného domu, kde majú všetky deti, vrátane maloletého K. vytvorené svoje zázemie a vlastnú izbu. Zdôraznil, že matka neoprávnené poberá do dnešného dňa rodinné prídavky aj na maloletú dcéru I., o ktorú sa najneskôr od 19.08.2016 osobne nestará (potvrdenie o PN, príjmový doklad, rozhodnutie o určení výšky rodičovského príspevku, výpis z účtu). Namietal, že súd tvrdenia matky nemal žiadnym spôsobom preukázané a ani ju na ich preukázanie nevyzval. Zdôraznil, že o maloletého maloletého K. sa stará, prispieva mu na jeho potreby nad rámec výživného, zabezpečuje mu tréningy a pravidelne sa s ním stretáva. Uviedol, že podľa jeho vedomostí sa matka o maloletého dlhodobo nestará, maloletý keď nie je na internáte v škole, býva u svojej starej matky O. N., navyše sa väčšinou nachádza v tréningovom stredisku Hokejovej akadémie Dukly Trenčín a Strednej Športovej Školy v Trenčíne, kde má hradené z fondov akadémie takmer všetky výdaje (vrátane športových potrieb a oblečenia) a doplaca sa mu len na ubytovanie a stravu, čo predstavuje sumu cca 180 eur mesačne. Uviedol, že s maloletým sa za posledný rok zblížili, chodievajú raz týždenne spoločne trénovať, je mu nápomocný psychicky, mentálne, materiálne a aj finančne. Dňa 06.09.2020 mu zaplatil 744 eur ako polovicu nákladov hokejovej výstroji v celkovej sume 1.488 eur.

4. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), a dospel k záveru, že odvolanie otca je dôvodné.

5. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

7. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa § 366 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

9. V súvislosti s rozhodovaním o neodkladných opatreniach v konaní starostlivosti súdu o maloletých treba uviesť, že ich zmyslom, je ochrana práv detí v prípade konkrétneho ohrozenia, kedy možno nariadiť odovzdať maloletého do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti (§ 367 ods. 1 CMP), alebo ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery maloletého dieťaťa (§ 325 ods. 1 CSP), alebo ak sa maloletý ocitne bez akejkoľvek starostlivosti alebo ak je jeho život, zdravie a priaznivý vývoj vážne ohrozený alebo narušený, možno maloletého dočasne zveriť do starostlivosti fyzickej alebo právnickej osoby, ktorú určí súd (§ 365 ods. 1 CMP). Inštitút neodkladného opatrenia v uvedených konaniach má slúžiť k ochrane práv maloletých detí v situáciách, keď sú práva detí zjavne ohrozené, a to do doby, keď o výchove detí, ktorá je inštitútom hmotného práva, nebude rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine. Odvolací súd zdôrazňuje, že účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých, je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom, ešte pred

ich porušením či ohrozením. Neodkladné opatrenie rovnako ako každé rozhodnutie súdu však musí vychádzať z pomerov a okolností, ktoré existujú v čase rozhodovania. Súd môže pritom nariadiť len také neodkladné opatrenie, ktoré postačuje na dosiahnutie účelu, nesmie voliť neodkladné opatrenie, ktorým by sa zbytočne, nevhodne alebo nezvratne zasahovalo do práv účastníkov konania.

10. Formou procesného inštitútu neodkladného opatrenia podľa § 366 CMP je možné nariadiť platenie výživného výlučne iba v nevyhnutnej miere. To znamená, že výživné určené neodkladným opatrením nevychádza z pomerov rodičov a maloletého dieťaťa zisťovaných v zmysle hmotnoprávneho predpisu (Zákon rodine), čo je povinnosťou meritórneho konania, ale zo skutočností vyplývajúcich zo samotného návrhu, resp. jeho príloh. Celkové pomery, ktoré determinujú spôsobilosť primárneho rodiča poskytovať dieťaťu výživu, sú rovnako ako u druhého rodiča, predmetom dokazovania v konaní vo veci samej. Výživné neodkladným opatrením nemožno preto určiť na základe predpokladaných pomerov povinného rodiča, ale len v miere nevyhnutnej pre zabezpečenie základných existenčných potrieb dieťaťa. Charakteristickým znakom neodkladného opatrenia podľa 366 CMP je rozsah výživného, ktorý sa zásadne odlišuje od jeho rozsahu v konečnom rozhodnutí. Neodkladným opatrením nerozhoduje súd o výške výživného podľa schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča a ani podľa celkových odôvodnených potrieb maloletých detí. Uvedeným zákonným ustanovením mal zákonodarca na mysli uloženie povinnosti rodičovi, ktorého zákonná vyživovacia povinnosť nebola doposiaľ súdnym rozhodnutím upravená, platiť výživné v takej miere, aby výživa dieťaťa nebola žiadnym spôsobom ohrozená.

11. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Za zmenu pomerov v zmysle citovaného zákonného ustanovenia treba považovať podstatnú zmenu pomerov, či už na strane maloletého dieťaťa alebo rodičov. Úlohou súdov pri rozhodovaní o zmene výživného je preto potrebné zistiť, či a v akom smere došlo k zmene pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom a v prípade kladného zistenia túto zmenu premietnuť do výšky výživného. Pokiaľ ide o výšku výživného, vychádzajúc z ust. § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1 Zákona o rodine, súd pri určovaní výživného berie zreteľ na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, ako aj na zárobkové možnosti, schopnostiam a majetkové pomery rodičov.

12. Odvolací súd po preskúmaní danej prejednávanej veci, vrátane spisového materiálu vo veci samej sp. zn. 28P39/2014 dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa uvedenými zásadami neriadil, s jeho názorom o splnení podmienok na dočasné určenie povinnosti otcovi platiť výživné na maloletého vo výške 180 eur mesačne k rukám maloletého, so súčasným pozastavením účinnosti rozsudku o povinnosti otca platiť na maloletého výživné (rozsudok Okresného súdu Bratislava II č.k. 28P/136/2011-105 zo dňa 08.12.2011), sa stotožniť nemohol. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia určením výživného na maloletého v nevyhnutnej miere, súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď de facto neodkladným opatrením bez vykonania potrebného dokazovania zameraného na preukázanie zmeny pomerov (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine), rozhodol o zvýšení výživného na maloletého. Nesprávne tiež uložil otcovi povinnosť platiť výživné k rukám maloletého dieťaťa. Z obsahu rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva vysvetlenie jeho postupu v nadväznosti na splnenie podmienok v zmysle § 366 CMP. Súdu prvej inštancie je tiež potrebné vytknúť nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia. Tu treba zdôrazniť, že aj rozhodnutie o neodkladnom opatrení musí obsahovať vysvetlenie podstatných dôvodov, na základe ktorých konajúci súd dospel k záveru o dôvodnosti (resp. nedôvodnosti) takéhoto návrhu, čím vytvorí zákonný predpoklad pre účastníkov konania vecne a právne proti prijatým záverom argumentovať. V danom prípade súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia stručne uviedol obsah návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, následne citoval procesné právne predpisy vzťahujúce sa k jeho rozhodovaniu a len stroho, bez zaoberania sa konkrétnymi skutkovými okolnosťami skonštatoval, že zastáva názor o tom, že je možné rozhodnutia vo veci samej meniť aj neodkladným opatrením, za situácie, kedy je nevyhnutné zasiahnuť do úpravy práv a povinností k maloletým deťom a možnosť takúto situáciu zmeniť až rozhodnutím vo veci samej, by výrazne ohrozila záujem maloletých detí. Z odôvodnenia však nie je možné jednoznačne posúdiť, ktorými konkrétnymi okolnosťami mal osvedčené splnenie zákonných podmienok pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia podľa § 366 CMP, v dôsledku ktorých takéto riešenie situácie maloletého prichádzalo do úvahy. Pokiaľ dôvodil časom ktorý uplynul od pôvodného rozhodnutia (9 rokov) a vychádzal z nevyhnutných výdavkov maloletého, tu odvolací súd musí uviesť, že rozhodnutie súdu prvej inštancie sa bližšie týmto nezaobera, špecifikáciu aktuálne reálnych a nevyhnutných nákladov na potreby maloletého neobsahuje totiž ani návrh matky, nie je zrejмый príjem matky a okolnosti ktoré by nasvedčovali o ohrození riadnej výživy a

základných potrieb maloletého (matka predložila iba rozhodnutie Strednej športovej školy v Trenčíne zo dňa 05.06.2020 o prijatí maloletého v školskom roku 2020/2021 na štúdium, s uvedením mesačného poplatku za internát 27 eur). Rovnako sa nemohol odvolací súd stotožniť so zovšeobecňujúcou argumentáciou o výške výživného v nevyhnutnej miere, aké „určujú súdy v obvode Krajského súdu Bratislava“ a zdôrazňuje, že rozhodnutie o výživnom určeným neodkladným opatrením musí v prvom rade spĺňať zákonné podmienky inštitútu neodkladného opatrenia a musí vychádzať z osvedčených skutočností z ktorých potom na základe individuálneho ich vyhodnotenia vychádzajú súdy pri svojich rozhodnutiach. Je nepochybné, že pôvodne určené výživné na maloletého rozsudkom v roku 2011, aktuálne nezodpovedá nárokom dnes už 15 ročného K., avšak jeho zvýšenie v zmysle návrhu matky je možné ustáliť až na základe vykonaného dokazovania a zohľadnenia všetkých zákonných kritérií rozhodných pre rozhodnutie o zmene jeho výšky, v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II, na návrh matky doručenom súdu 11.11.2015 (sp. zn. 28P/39/2014). Odvolací súd konštatuje, že z obsahu spisu vo veci samej však doposiaľ nevyplýva vykonanie dokazovania k otázke zmeny výšky výživného na maloleté deti v zmysle zákonných kritérií § 78, § 62 § 75 Zákona o rodine. Aj keď v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia súd dokazovanie nevykonáva, v danom prípade súd vedie konanie vo veci maloletého a aj jeho sestry I. J., nar. XX.XX.XXXX od roku 2014, preto poznajúc pomery v rodine bolo potrebné návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia vyhodnotiť komplexne a to aj v nadväznosti na zmenu pomerov ktorá nastala počas konania právoplatným uznesením Okresného súdu Bratislava II zo dňa 07.11.2017, č.k. 28P/39/2014-399, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.02.2018, č.k. 11CoP/57/2018-424, ktorým bola maloletá I. J. zverená do osobnej starostlivosti otca, bez určenia povinnosti matke platiť na maloletú výživné a aj reálne bez jej participácie na výžive a potrebách maloletej.

13. Odvolací súd sa nezhodol s rozhodnutím súdu prvej inštancie tak v časti právnej argumentácie, výkladu inštitútu neodkladného opatrenia a splnenia podmienok § 366 CMP a tiež s jeho aplikáciou na daný prejednávaný prípad, v ktorom návrh matky podmienky § 325 ods. 1 CSP a § 366 CMP, nespĺňa. Odvolací súd zdôrazňuje, že formou procesného inštitútu neodkladného opatrenia podľa § 366 CMP je možné nariadiť platenie výživného iba v nevyhnutnej miere. V posudzovanom prípade prihliadnuc na hore uvedené zásady, nebola preukázaná existencia potreby dočasnej nevyhnutnej úpravy účastníkov konania týkajúcej sa plnenia vyživovacej povinnosti otca na maloletého. Dôvodom na takýto postup súdu pri rozhodovaní o zvýšení výživného, nemôže byť ani neprimeraná dĺžka súdneho konania. Výživné na maloletého je určené právoplatným rozsudkom a dosiahnuť zmenu výšky výživného jeho zvýšením, ako matka v návrhu vo veci samej navrhuje, je možné len zákonom predpísaným spôsobom po vykonaní potrebného dokazovania a po preukázaní zmeny pomerov v zmysle § 78 ods.1 Zákona o rodine. Tým, že v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia sa dokazovanie nevykonáva, nie je možné k uvedeným vzájomne rozporným tvrdeniam účastníkov konania zaujať objektívne stanovisko (čo nie je ani účelom neodkladného opatrenia) a preto tieto budú predmetom dokazovania v konaní vo veci samej, v ktorom bude súd prvej inštancie zisťovať možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov a odôvodnené potreby (oboch) maloletých detí, ktoré vyhodnotí v kontexte so skúmaním zmeny pomerov za obdobie od posledného rozhodnutia súdu o výživnom.

14. Rozhodnutie súdu prvej inštancie odvolací súd zmenil podľa § 388 CSP.

15. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP.

16. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).